

lige Side af Stationen, i en Afstrog af Byen, saaledes at den faar en i alle Henseender højest uheldig Beliggenhed, idet den vil komme til at stoppe for Udvikelse af Jærnbanens Bygninger paa den Side. Derimod mener Byraadet, at der er en Plads paa den anden Side af Stationen, hvor der er en aflukket Gade op til Jærnbanens Terrain, og at Bygningen, hvis den lægges der, vil blive en Pryd for Byen, være let tilgængelig fra Havnegaden og ikke komme til at ligge i en Afstrog som nu projekteret. Baade Byraadet og Adressens Underkriverere forbinde dermed Ønsket om en ny Stationsbygning, hvori Post- og Telegrafvæsenets Lokaler saa kunde anbringes; dog, det skal jeg pldstændig lade ligge, da det ikke vedkommer os her; men det forekommer os, at naar Byraadet og saa mange Borgere i Byen ere enige om ikke at faa denne Bygning opført, kunne vi med ganske rolig Samvittighed nægte Bevillingen dertil.

Det næste Punkt, jeg skal omtale, findes i Betænkningen under Nr. 49. Deraf vil det ses, at der er afholdt Samraad om Anvendelsen af det i Fjor bevilgede Beløb til Postbudenes Uniformering. Medens der i Fjor blev bevilget 65,000 dertil, er det i Aar 70,000 Kr., som søges bevilgede til dette Formaal, og som vi tilraade at bevilge; men det er vist gaaet adskillige Udvalgsmedlemmer saaledes i Sommer, at de have faaet talrige Forespørgsler fra bekhærede Landpostbude, som spurgte om, hvor disse Frakter bleve af, som syntes at lade vente for længe paa sig. Derfor troede vi at burde tage Spørgsmaalet op til Samraad; det spiller en stor Rolle for dem, om de saa saadant noget lidt før eller senere, da de ikke have Raad til at vente paa noget, som tilkommer dem. Den højtærede Minister har afgivet en beroligende Erklæring i Udvalget, som jeg haaber han vil gentage her i Salen. Jeg skal paa Udvalgets Begne sige, at man lægger Vægt paa, at denne ret betydelige Bevilling bliver anvendt saa hurtigt og godt som muligt, naturligvis saaledes, at Kvaliteten og det udførte Arbejde bliver saa god som mulig.

Jeg gaar nu over til Telegrafvæsenets Budget, som ikke tager saa stor Plads i Betænkningen; men der omhandles dog derunder et stort Spørgsmaal, nemlig Spørgs-

maalet om Telegramgebyret. Allerede i Fjor var Udvalget mere tilbøjeligt til at gaa ind paa den af Regeringen foreslaaede Forhøjelse af Telegramtaksten; det skete imidlertid ikke, fordi Tiden trak hen med dette Spørgsmaals Behandling. Der er meget faa Spørgsmaal, som have vist en saadan Evne til at fremkalde Vndringsforslag og forskellig Snat frem og tilbage som netop dette, og saaledes gik ogsaa i Fjor Tiden hen, uden at man kom til noget endeligt Standpunkt. I Aar er Udvalgets Flertal enigt om den foreslaaede Forhøjelse i Forbindelse med, at man indfører en Ordtakst. Regeringens Forslag gaar, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, ud paa, at man indfører en Ordtakst af 5 Ore pr. Ord, dog ikke under 50 Ore pr. Telegram, saaledes som man har det i Sverige og Norge. De Fordele, som en Ordtakst har fremfor den Takst, som nu er brugelig her i Landet, nemlig 50 Ore for 20 Ord, ere aldeles iøjnefaldende. Det er klart, at der derved paabehødes Telegrafvæsenet et højest ufornuødent Arbejde, som hverken gør Gavn til den ene eller den anden Side, idet Folk ere tilbøjelige til at telegrafere vidtløftigere, end der i Virkeligheden behøves. I Reglen vil man kunne sige, at et Telegram paa 10 Ord vil kunne være tilstrækkeligt, og det viste ogsaa Erfaringer fra andre Lande. I Tyskland har det gennemsnitlige Ordantal for Telegrammer været, jeg tror i 1885, ca. 11 Ord, i Svejs i 1891 noget over 13 Ord, skønt der ikke bruges det rene Ordtakstsystem, men et kombineret System. Det tør altsaa antages at være givet, at 20 Ord er langt, langt over, hvad der behøves; men naar Folk skulle betale de dyre 50 Ore, synes de, at de lige saa godt kunne sætte lidt til, et Par Ord om et eller andet, som ikke behøvede telegrafisk Befordring. Følgen er ikke alene den, at Telegrafpersonalet faar større Arbejde, men Følgen rækker ogsaa til Statskassen; det udtrykkes derved, at man hvert Aar forlanger en ikke ubetydelig Forhøjelse af Personalet. Det er altsaa en betydelig Udgift for Statskassen, som følger deraf. Vi have ment, at Ordtakstsystemet aabenbart har saa store Fordele for det nuværende System, saa at man ubetinget burde gaa dertil, der tror jeg heller ikke, at der har været saa stor Betænkning i Ud-